

Aantal landbouwers in Limburg neemt voor het eerst in twintig jaar opnieuw toe

LANDBOUW
HASSEL

Gunter Willekens

De boerenstiel zit in de lift. Voor het eerst in twintig jaar is het aantal landbouwbedrijven in Limburg lichtjes toegenomen, blijkt uit provinciale statistieken.

Sinds 2001 verdwenen er meer dan tweeduizend landbouwbedrijven in Limburg. "Twintig jaar geleden waren er meer dan 5.000 bedrijven, in 2018 waren nog 2.824", zegt gedeputeerde Inge Moors (CD&V), verantwoordelijk voor landbouw. "De laatste jaren was de forse daling al afgeremd, maar in 2019 telde we opnieuw 2.852 actieve landbouwbedrijven."

Bioproducten

→ Jonge boeren gaan in Limburg vooral aan de slag in de fruitteelt. In het noorden zitten ook veel melkveehouders en in het zuiden akkerbouwers. De groei van het aantal landbouwbedrijven is vooral een gevolg van de vraag naar nevenproducten, zoals bioproducten.

→ De laatste vijf jaar steeg het aantal biologische landbouwbedrijven in Limburg van 47 naar 77. Deze stijging komt overeen met de Vlaamse gemiddelde stijging van ongeveer 64%.

→ Acht op de tien producenten van hoeve- en streekproducten zagen hun verkoop toenemen. "Het aantal landbouwbedrijven in korte-ketenverkoop neemt al langer toe," aldus gedeputeerde Moors. "Limburg telt nu al een 350-tal boerderijen met een hoewinkel of automaat. Dat is een verdriedouwing in tien jaar tijd. In heel Vlaanderen is er op tien jaar sprake

van een verdubbeling."

→ Steeds meer landbouwers zetten hun boerderijen ook open voor kwetsbare groepen. "Onze provincie heeft nu 131 zorgboerderijen. In 2008 waren dat er nog maar 58 actieve zorgboerderijen."

→ In de andere Vlaamse provincies blijft het aantal boerderijen wel dalen. Alleen de provincie Antwerpen noteert, voor het tweede jaar op rij al, een lichte stijging.

"Blijft een uitdaging"

"Het is fijn dat er nog steeds jongeren met passie voor de stiel klaar staan om een landbouwbedrijf over te nemen of op te starten. Het is ook goed om te zien dat de diversiteit toeneemt, met zorgboerderijen, biolandbouw, korte keten...", zegt Bram Van Hecke van Groene Kring, de jongerenorganisatie van de Vlaamse land- en tuinbouwsector. "Het blijft toch een uitdaging. Jonge boeren die willen starten, vinden zeer moeilijk grond om landbouw op te bedrijven. Zonder grond, geen landbouw. Maar die grond wordt steeds schaarser en duurder. Tegelijkertijd blijft het inkomen van landbouwers nog steeds ondermaats. Dat klopt niet. Jonge landbouwers zijn ondernemers van wie een grote veelzijdigheid wordt gevraagd."

"Dan zijn er nog de vele problemen met het verkrijgen van vergunningen, als men bijvoorbeeld een stal wil bouwen, ook al voldoet die aan de meest progressieve milieunormen. Het imago van de sector is niet positief. Voor jonge landbouwers, die heel sterk bezig zijn met het milieu en hun omgeving, die hun uiterste best doen om duurzaam, gezond en lekker voedsel te produceren, is het vaak een domper om te zien hoe ze door de buitenwereld niet worden gewaardeerd."

Gedeputeerde van Landbouw Inge Moors (CD&V). FOTO: JC

Wout Van Helden krijgt de liefde voor de boerenstiel met de pap ingelepeld. FOTO: DICK DEMEY

"Het is en blijft een harde stiel"

WOUT VAN HELDEN (26)
OUDSBERGEN

Wout Van Helden (26) is een en al liefde voor de boerenstiel. Maar dan moet een mens nog altijd voor dat leven kiezen. "Ge hebt dat, of ge hebt dat niet", lacht de jonge melkveehouder uit Oudsbergen.

Voor Wout heeft er nooit veel twijfel over bestaan, of hij zijn vader al dan niet zou opvolgen in diens melkveehouderij. "Ik

heb vanaf het middelbaar landbouwschool gevolgd. Als prille tiener was ik vooral weg van de machinerie. Met de tractor het land bewerken, dat zag ik me toen wel doen. Met de jaren verschoof die interesse. Op mijn achttiende besloot ik om met beesten te gaan werken. Zorgen dat we goeie, gezonde, sterke koeien hebben. Tja, ge hebt dat, of ge hebt dat niet", lacht hij.

Begin is moeilijk

"Ik had ook geluk. Het begin is als landbouwer misschien wel het moeilijkste. Heel wat studie- en

leeftijdsgenoten hadden ook graag als landbouwer van start gegaan. Alleen, zij konden niet. Omdat ze geen grond hadden, omdat ze geen vergunning zouden krijgen. Ik kon doorboeren op het werk van mijn ouders." Maar een zoon moet de ambitie hebben om beter te doen dan zijn vader. Dus liet Wout vorig jaar een nieuwe, milieuvriendelijke stal bouwen. De stal is een luxe, voor zijn 150 koeien, maar ook voor Wout zelf. "Ik kan het werk in principe alleen doen", zegt hij. "Het kan ook sneller dan ooit. Vroeger duurde het melken van 6 tot 10 uur. Nu kan ik me al om 9 uur met andere zaken bezighouden. Nee, niet met papierwerk. Papierwerk is zondagswerk."

Tevreden

"Op een boerderij is altijd werk. Het is en blijft een harde stiel. Fysiek is het wel minder zwaar geworden, maar het blijft veel vergen", zegt Wout, en hij wijst naar zijn hersenpan. Rijk word je er bovendien niet van. En in de voorbije acht jaar is hij niet enkel vorig jaar eens een weekendje op vakantie kunnen gaan, naar Amsterdam met zijn partner. "Een boerendochter", lacht Wout. "Die weten hoe de vork in de steel zit. Ze heeft wel een eigen zaak; een ijssalon hier in het dorp. Ik ben tevreden zoals het is. Als ik op de boerderij kan werken, en mijn kameraden 's avonds eens langkomen om een pint te drinken. Op woensdag eten we friet. Meer moet dat toch niet zijn?" (gw)

Genieten met jong, iets minder jong en eeuwig jong.

Je kan op ons rekenen.

colruyt.be/rekenopons

colruyt laagste prijzen

gopress
Innovating Digital Content

Het Belang van Limburg/Genk 20/07/2020, bladzijden 8 & 9

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via Het Belang van Limburg/Genk

